

DECEMBER 2014
pandora
eenentwintigste jaargang, nr 56

> In dit nummer

Personalalia	2
Redactioneel	3
Welkom aan de eerstejaars	4
Ontluikend talent	5
Sportdag eerste graad	6
Sportdag tweede graad	7
Interview met dhr. Janssen	8
Interview met mevr. Huibers	9
PandorAmour	10
Interview met mevr. Van Tricht	11
Straffe uitspraken	12
Parijsreis	14
Kestepabro	16
Poeziebeestjes	17
Herinneringseducatie	18
Onder de koepel van ons college	19
Interview met Neal Harding	20
Andy Warhol achterna	21
Boekrecensie	22
Kortverhaal	23
Uitnodigingen	24

> Redactie

Redactie:

Mathis De Vusser - Pieter-Jan Spiessens - Grégoire Petit - August Winderickx - Simon Casselman - Fleur Stas - Nolwen Snyers - Elisabeth van België - Cecilia Van Lembergen - Ninon Gobiet - Johanna Wils - Elisa Kolesnik - Leen Mys - Charles Blaton - Lucas Franck - Richard Obando Cortes - Dounya Tay - Maxim Marginet - Lise Guns - Beatrice Baeckelmans - Alix Convent - Yuni Mertens - Bram Guns - Geoffrey Bruyninckx - Alex Haegeman - Remy Dejangs - Cedric Jaspers - Florence Bellemont - Willemien Gosselé - Victor Van Cutsem - Aloïs Van de Voorde - Liebeth Wils - Lennert Stockx - Lieven Raymaekers

Hoofd- en eindredactie:

Frone Wouters en Geert Coppens

Correctoren:

Gerrit Liessens en Michel Tops

Verantwoordelijke uitgever:

Michel Tops

Lay-out en druk:

Two by Two Letter en Beeld n.v.

> Bezinnend verhaal

De engel zocht de geschikte persoon om als eerste getuige te zijn van dat wonder van een kind, hij kwam langs de berg Nebo en daar vond hij een herder, Emon.

Hij woonde in een oude en vervallen hut, waar een smal pad naar toe liep. Verder was er in de wijde omtrek geen huis te zien. Meestal sliep de herder buiten temidden van zijn schapen.

Op een dag had hij een wonderlijke droom. Een grote lichte ster trok langs de hemel en hij hoorde een stem die zei : 'Sta op en volg de ster, want vannacht is er een koningskind geboren.'

Wakker geworden zag hij de ster hoog aan de hemel. Vlug maakte hij zijn schapen wakker, nam zijn staf en fluit en samen volgden ze de ster.

Zo kwamen ze bij een mooie stad met verlichte huizen en voorname paleizen.

'Hier moet het koningskind wel te vinden zijn', dacht de herder. Hij doorkruiste de straten en klopte aan bij de mooiste paleizen, maar de ster leidde hem de stad uit en verder.

In de verte achter de heuvels doemde een oase op vol prachtige bloemen en wuivende palmbomen. In het midden ervan stond een schitterend kasteel. En de herder dacht : 'Hier zal ik het koningskind zeker wel vinden.' Vol vertrouwen naderde hij de slotwachters en vertelde hun wat hij zocht. Maar geen van hen wist van een pasgeboren koningskind. De overste van de wacht vroeg het aan de maarschalk en deze weer aan de hofmeester. Maar ook zij wisten van geen koningskind.

Toen leidde de ster de herder met zijn schapen opnieuw de bergen in. Ginds in de verte zag hij een oude en vervallen hut met een smal pad ernaartoe. De herder wilde omkeren, hij dacht dat hij zich had vergist. Maar de ster boog naar beneden en bleef koppig staan boven de oude hut.

Personalalia

Geboortes

Ook dit schooljaar droegen enkele leerkrachten bij aan de economische toekomst van ons land. Onderstaande nieuwe schreiers zullen hopelijk royaal bijdragen aan het pensioenfonds voor de huidige noestig werkende leerkrachten...

- Monica, 17 september 2014, dochter van mevrouw Natalie Niessen, CLB-medewerker
- Fien, 19 september 2014, dochter van mevrouw Ruth Vandenberghe, lerares wiskunde en fysica

Overlijdens

Helaas ontvielen ons in de voorbije tijd ook dierbaren. Tijd heelt geen wonden, maar tijd leert ons leven met verdriet. Tijd wacht zeer geduldig tot we weer de schoonheid zien. Nemen we de tijd om te herinneren...

- Op 13 augustus 2014, de heer Jules André Verplancke, grootvader van Othello De Sutter, klas 3A
- Op 29 augustus 2014, mevrouw Joëlle van der Haert, moeder van Albert Mondron, klas 1F en Gustave Mondron, klas 3E
- Op 29 augustus 2014, mevrouw Nathalie Dubail, moeder van Hugo Callebaut, klas 5B

- Op 4 september 2014, mevrouw Irma De Busser, grootmoeder van Rebecca Van Orshaegen, klas 5C

- Op 3 oktober 2014, de heer Michaël De Leersnyder, vader van Manon De Leersnyder, klas 4D

- Op 7 oktober 2014, de heer Jozef Spiessens, grootvader van Pieter-Jan Spiessens, klas 1B en Pauline Spiessens, klas 3D

- Op 19 oktober 2014, mevrouw Germaine Cleys, moeder van de heer Patrick Staut, oud-leraar

- Op 20 oktober 2014, mevrouw Simone Tombeur, overgrootmoeder van Antoine Kerrels, klas 5D

- Op 25 oktober 2014, mevrouw Maria Vandensande, schoonmoeder van mevrouw Katrien Verwichte, lerares godsdienst en moeder van dhr. Bart Dries, klassenleraar 4B lagere school

- Op 25 oktober 2014, mevrouw Gabriëlle De Wilde, moeder van mevrouw Kathelijne Merchier, lerares Frans en klassenlerares 1G

- Op 3 november 2014, de heer Pierre-Joseph Zurstrassen, grootvader van Elise Zurstrassen, klas 3B en Annabelle Zurstrassen, klas 1B

- Op 25 november 2014, mevrouw Paula Moens, grootmoeder van Nele De Decker, klas 5C en Aline Vermeire, klas 5F en Louis Vermeire, klas 2D

Vraatzucht en simpliciteit

"It's the end of the world as we know it!": het eerste wat er in me opkomt als ik, op zoek naar inspiratie, uit het raam kijk en de troosteloze boom van de burens zijn bladeren zie verliezen. Volgens wetenschappers is er absoluut geen reden om schietgebedjes te maken en te vrezen voor de levensduur van onze blauwe planeet. Waarom dan dat zinnetje?

Voor de onverlaten onder u die zich het redactioneel van vorig jaar nog herinneren: toen klaagde ik over het tekort aan mannen in de redactie. En dit jaar: welgeteld 3 vrouwen en –help– 13 mannen. In de wetenschap dat meneer Coppens de rol van mevrouw Plateau heeft overgenomen, is het logisch dat de redactie meer jongenskoppen telt dan vorig jaar. Met het risico dat zijn ego exponentieel gaat toenemen - Coppens heeft iedereen die hem geschikt leek aangesproken en met zijn overredingskracht overtuigd om hun hoofd binnen te steken op de startvergadering. En dan heeft hij op die vergadering voor koekjes à volonté gezorgd, zolang de voorraad strekt, uiteraard. En als kers op de taart krijgen ze voorrang bij de frietjes om op tijd op de vergadering te zijn. De weinig actieve hersencellen van mannen (ze laten zich veel te makkelijk door Coppens overtuigen) en hun vraatzucht zullen dus wel de belangrijkste oorzaken van die massale opkomst vormen.

Excuseer, hoor ik u daar iets vragen? Of de Pandora er baat bij heeft, bij die vraatzucht en simpliciteit? Wel, ik moet u het antwoord schuldig blijven, ik kan niet in naam spreken van iedereen. Misschien dat ons mannelijk lezerspubliek zich beter kan vinden in de artikels en die vreselijke jongenshumor, maar misschien steekt hun haantjesgedrag de kop op en vinden ze het succes van hun geslachtsgenoten maar niets. En misschien gaan de vrouwen onder u zich groen en geel ergeren aan die mannelijke schrijfstijl, of juist niet?

Ach, wie ben ik om te zeggen of een jongensredactie het einde van de wereld betekent? Juist ja, niemand. Daarom zou ik zeggen: nestelt u zich gezellig in de zetel met de Pandora en een kop warme thee in de hand en:

lees, oordeel, en bovenal: geniet.

***Vrolijk kerstfeest
en gelukkig nieuwjaar!***

Namens de redactie, **Willemien Gosselé** (5A)

> Welkom aan de eerstejaars

Meter- en peteractiviteit

Leerling: "Wat is een meter?"

Antwoord van een overijverige leraar: "In de naweeën van de Franse revolutie verordonneerde Napoleon dat een meter even lang moest zijn als één tien miljoenste deel van de afstand van de Noordpool naar de evenaar (maar dan wel door Parijs heen). Nu echter..."

Leerling: "Wat is een meter?"

Antwoord van een overijverige ouder: "Een meter is iemand die bij je geboorte belooft je ouder(s) bij te staan in jouw opvoeding. Zij waakt over je christelijke vervolmaking en..."

Op donderdag 25 september ontdekten wij als eerstejaars op de speelplaats van Sint-Jan een ander soort van meterschap. Als meters of peters daagden de leerlingen van het 6e jaar op. Een meter of peter op Sint-Jan dient om de leerlingen te helpen bij problemen of vragen, zo bleek.

De meters of peters konden hun mete- of petekind kiezen aan de hand van schoenen. De leerlingen van het eerste jaar moesten één schoen uittrekken en die op één grote stapel gooien. De leerlingen van het zesde jaar kozen er dan eentje uit.

De eigenaar ervan werd hun mete- of petekind. Toen iedereen gekoppeld was, deden we een paar activiteiten om onze meter of peter beter te leren kennen.

De sfeer was uitgelaten en tof. We ontsnapten niet alleen aan enkele lessen, het weekend begon niet alleen een paar uur eerder, we leerden vooral zesdejaars kennen die geen meter zullen wijken als we met een probleem(pje) zullen langslopen.

Mathis en Simon (1B)

> Ontluikend talent

De tijd van het jaar...

Tradities zijn er om in ere te houden. En geef nu toe, welke periode van het jaar is zo hartverwarmend als de tradities die gepaard gaan met kersttijd? De kerstbomen duiken op, vrienden en familie ontmoeten elkaar om gezellig samen te zijn, er worden pakjes uitgedeeld en er wordt elkaar het allerbeste gewenst. Maar deze wensen worden ook via andere wegen geuit, het sturen van een kerstkaart is ongetwijfeld nog steeds de meest traditionele.

Ook op onze school houden we deze traditie in stand. Ieder jaar torsen de leerlingen van het 1ste jaar de euvele taak op hun schouders om tijdens de lessen plastische opvoeding tot een hoogst persoonlijke kerstkaart te komen. Dit ontwerp staat steeds in het teken van een beroemd kerstverhaal. Dit jaar haalden we een echte klassieker van onder het stof: *'Het meisje met de zwavelstokjes'* door Hans Christian Andersen. De resultaten spreken voor zich...

Robby Tack

> Een gezonde geest in een gezond lichaam

2B in woord en 4A in beeld

We kwamen - na veel zoek en geroep - dan toch voltallig aan in het Centraal Station. Daar wachtte ons een grote verrassing: hartreanimatie. Nee, niemand in onze klas was flauwgefallen als je dat denkt. Enkele verplegers organiseerden de hele dag activiteiten rond reanimatie. Passanten mochten een reanimatiepoging wagen. Aangezien we toch nog ruim de tijd hadden, bood een dappere leerling van onze klas zich aan als kandidaat. Hij moest al zijn kunsten bovenhalen om die arme pop te redden. Toen daar weer een beetje leven in zat, moesten we naar onze trein hollen. Na een lange en oersaai treinrit raakten we dan toch op onze bestemming.

We begonnen de sportdag met badminton. Snel een veld bemachtigen dus en dan kon je beginnen te spelen. We begonnen rustig, maar daarna kon ik toch aan de verleiding niet weerstaan om mijn tegenstander eens goed af te smashen (of zij mij, maar dat geven we natuurlijk nooit toe). Op het einde was ik al bijna bekaf, maar het was wel leuk.

De volgende sport was korfbal. Eerst speelden we een soort tikkertje als opwarming alsof we nog niet genoeg opgewarmd waren door de vorige sport. Helaas, hoewel ik hard mijn best gedaan heb, kon ik de bal gewoon niet in de ring krijgen terwijl ik bij basketbal soms vijf keer na elkaar kan scoren. Volgens mij was die ring gewoon betoverd. Nou ja, het was leuk en ondanks mijn probleem ben ik toch tweede geworden in de afvalrace, zonder te scoren.

Middag. Eindelijk! Als een kudde uitgehongerde wolven vielen we onze boterhammen en drankjes aan. Dat het regende kon ons nu eens geen barst schelen. We bleven gewoon zitten waar we zaten.

Na het middagmaal zouden we ons bekwamen in judo. Het eerste wat we leerden was groeten, zeer moeilijk en -verbazingwekkend- redelijk pijnlijk. Vervolgens leerden we vallen, maar niet gewoon vallen zoals een kleuter doet en dan om zijn mama krijsen. Het was een leerrijke en vooral grappige les. De judoleraar kon niet ophouden met grapjes maken.

Als laatste sport volgde rugby. Dat was niet zo erg als ik eerst gevreesd had, hoewel getackeld worden -zacht uitgedrukt- niet aangenaam was. Maar de uiteindelijke wedstrijd was best fijn. Het spel was dat iedereen een nummer kreeg en als je nummer werd geroepen, moest je zo snel mogelijk naar de bal rennen en die aan de overkant brengen en hopen dat je niet getackeld werd.

Na deze laatste sport was ik doodmoe. Maar dan moesten we nog te voet naar de trein. Ik had reuzehonger, maar thuis was nog ver lopen. En sport en lijnen? Ik was tevreden over de hele dag.

Leen Mys (2B)

De boog kan niet altijd gespannen staan

Het recept voor een goede klassfeer

's Morgens op de speelplaats waren we allemaal vooral blij omdat we een dag geen les hadden, maar zo'n hoge verwachtingen hadden we niet van de sportdag. Geheel onterecht, zo bleek achteraf, want het werd wel degelijk een heel gezellige dag ondanks het miezerige weer.

Het 3de en het 4de jaar tuften met de bus naar de sportvelden 'De Nekker' te Meise. Elke klas had ook een eigen kleur gekozen die gedragen moest worden. De bus leek net een heel rijk geschakeerde kleuren-doos.

Aangekomen op onze bestemming begon meneer Doudelet al brullend aan te kondigen wat er die dag allemaal op het programma stond, wat heel veel was, vond ik! Maar alle activiteiten waren goed geregeld en alles verliep vlot met dank aan al de leerkrachten die aanwezig waren. Zo keek ook de kersvers gepensioneerde meneer Deridder toe, die de moeite had gedaan om langs te komen om zijn oud-leerlingen aan te moedigen.

Alle klassen deden hun uiterste best om in elke discipline als eerste te eindigen. Het 3de jaar begon met atletiek, 100m en 400m bij de jongens en de meisjes. Hier was meneer Janssen verantwoordelijk om alles in goede banen te leiden. Elke loper werd aangemoedigd door zijn klasgenoten, die vaak het laatste stukje meeliepen op de piste. Naast het lopen was het 3de jaar ook aan het verspringen en aan het kogelstoten. De resultaten lagen allemaal zeer dicht bij elkaar en iedereen vocht voor de eer van zijn klas. Ondertussen was het 4de jaar ofwel op de grasvelden aan het hockeyen, ofwel aan het frisbeeën.

Nog maar net totaal uitgeput door de atletiekdisciplines mochten we alweer beginnen lopen, want de klasloop ging van start. En als je zoals ik in 3A zit, moest je natuurlijk als allereerste. Je moest met iedereen samen ervoor zorgen dat niemand achterop raakte, dus op die manier droeg het wel bij tot het creëren van een

goede klassfeer! Ik denk dat dit doel door de meeste klassen wel gehaald werd.

De voormiddag was nog niet gedaan, of daarna werd er gewisseld en speelde het 3de dus hockey of frisbee en het 4de deed aan atletiek. De hockeymatchen waren ook heel plezant, want als je een ploegsport beoefent dan krijg je ook meteen een groepssfeer. Al waren de omstandigheden niet ideaal, toch zijn er serieuze matches gespeeld. Zo heeft ons meisjesteam van 3A het totaal kansloze jongensteam van 3B helemaal ingemaakt. Vrouwen aan de macht!

Hierna was het tijd voor een toch wel verdiende middagpauze. Het werd kouder en het begon ook een beetje te miezeren, maar dat hield ons niet tegen om in de namiddag gewoon door te gaan met sporten. De vierdejaars begonnen met baseball en de derdejaars met voetbal. Hier was er ook wel een zekere competitiviteit tussen de verschillende klassen. Elke leerling verdedigde met trots de kleuren van zijn/haar klas. Ook wanneer we wisselden en het 3de jaar ging baseballen, sloegen we om ter hardst en liepen we om ter snelst om onze klas naar de overwinning te loodsen. Nu waren we toch allemaal uitgeput en hadden we wel genoeg gesport. De bussen wachtten en we stapten in. Er was wel even nog wat chaos, want er was een bus te weinig komen opdagen. Onze klas had natuurlijk weer ongeluk en moest zich verdelen over de andere bussen. De terugrit was dus wel wat krap, maar zo ver was het niet.

Terug op school waren we uitgeput en blij dat het weekend was, maar we gingen toch met een goed gevoel terug naar het Centraal Station, want op deze laatste vrijdag van september was een beter gevoel gecreëerd in elke klas en was het schooljaar pas echt goed begonnen!

Anoniempje

Interview met meneer Janssen

Er is een tijd van komen en gaan...

...En meneer Janssen moet helaas gaan. Een nederig afscheidsinterview van de man die decennialang de techniek verstond zijn vak te verheffen naar hogere sferen.

Waarom wou u eigenlijk leraar techniek worden?

In het begin wou ik eigenlijk leerkracht lichamelijke opvoeding worden, maar ik was ook geïnteresseerd in techniek omdat mijn vader een technisch beroep, nl. mecanicien controleur, had. Ik moest hem soms assisteren, maar ik mocht zelf nooit echt iets verwezenlijken. Op een bepaald ogenblik wou ik er iets meer van afweten en zo ben ik naar het technisch onderwijs gegaan.

Wanneer bent u op Sint-Jan aangekomen?

Eerst heb ik een jaar in een TSO-school les gegeven en daarna ben ik naar hier gekomen. De eerste vijf jaar heb ik als studiemeester en als leraar techniek gewerkt. Ook moest ik de studienamiddag houden op woensdag toen het college nog een internaat had.

Vindt u dat de school goed is geëvolueerd?

We zijn toleranter geworden, de meisjes zijn hier ook naar school beginnen komen wat zorgde voor een heel andere manier van lesgeven. Jullie moeten wel meer studeren en ruimer denken dan vroeger.

Wat is het ergste dat u ooit hebt meegemaakt in het vak techniek?

Tijdens mijn opleiding was er een jongen met lange haren blijven hangen in een boormachine waardoor die persoon gescalpeerd werd. In de klas heeft er ook eens een meisje in haar vinger gesneden met een cut-

ter mes. Gelukkig was de vinger er niet helemaal af en konden we hem er terug aannaaien.

Wat heeft u voor het leven geleerd hier op Sint-Jan?

Dat je moet kunnen wikken en wegen. Je moet flexibel kunnen zijn gedurende de lessen. Als je bijvoorbeeld lesgeeft, maar de leerlingen zijn helemaal niet geïnteresseerd dan moet je je daaraan kunnen aanpassen en bijvoorbeeld een stukje korter maken.

Bent u uiteindelijk blij om op pensioen te kunnen gaan?

Ik zou nog jaren willen voortdoen, maar mijn vrouw is iets ouder dan ik, dus hoop ik dat we nog lang genoeg gezond blijven en nog eens een mooie reis kunnen maken. Ik zal er wel nog altijd zijn als mijn collega's mij nodig hebben.

Wat gaat u het meest missen aan Sint-Jan?

Een beetje mijn collega's. Er bestaat wel een groep waar de leerkrachten van Sint-Jan die op pensioen zijn elkaar nog kunnen ontmoeten en samen activiteiten doen. Ik zal ook wel nog langskomen op school om contact op te nemen met de jongere leerkrachten en om te zien of ze alles onder controle hebben of om te controleren of ons college nog altijd "in goede vorm" is.

Het college is alles voor mij geweest, het was heel mijn carrière. Het is eigenlijk een groot stuk van mijn leven geworden en ik zal nooit vergeten wat ik hier aangeboden heb gekregen op het moment dat ik hier begonnen ben. Ik ben de pater die mij heeft aangeworven zeer dankbaar dat hij mij de kans heeft gegeven om mijn carrière hier te beginnen en ook te eindigen.

**Beatrice Baeckelmans
Alix Convent (3A)**

Nieuw loslopend wild gesignaliseerd op het college

Annelies Huibers is de versgebakken leerkracht die in de voetstappen van meneer Janssen het vak techniek mag vervolmaken. Sinds de herfstvakantie geeft zij les bij ons op school en we weten nog niet zoveel van haar, maar wij lichten een tipje van haar sluier van onbekendheid.

Mevrouw Huibers is geboren in Neerpelt (een Vlaams dorpje aan de Nederlandse grens) en woont nu in Hasselt. Op de foto zie je naast haar het kalf dat zij gered heeft. Het kalf kreeg geen melk van haar moeder, dus gaven de boeren het op. Omdat het kalf van het vrouwelijk geslacht was (waardoor het nuttig is voor de melkproductie) mocht Mevr. Huibers het kalf proberen te redden en dat is haar gelukt! Wij interviewden de koene redster.

Waarom kwam u naar het Sint-Jan Berchmanscollege?

Ik zag dat er een vacature (dat is een job die openstaat) was op deze school en die vacature interesseerde mij wel. Daarom heb ik gesolliciteerd voor deze job.

Wat vindt u van onze school? Negatief/positief?

Ik heb tot nu toe een heel positieve indruk. (Eigenlijk kan je op deze vraag niets anders antwoorden ;)) Er is een goede omgang tussen de leerkrachten en de leerlingen. Ik vind het ook een zeer mooi gebouw.

Wat deed u hiervoor?

Ik heb lichamelijke opvoeding en technische opvoeding gestudeerd. Ik ben ook 2 jaar op reis geweest naar Australië, Nieuw-Zeeland, Thailand en Indonesië. Gedurende die 2 jaar ben ik 3 maanden thuis geweest. Daarvan heb ik dan nog eens 2 maanden Bloso-kampen gegeven vanwege mijn studie voor L.O.-leerkracht.

Ik heb vorig jaar lesgegeven in het Sint-Jan Berchmanscollege in Mol. (Mevr. Huibers heeft het voor Jan Berchmans) Het eerste wat mij hier bij opgevallen is, is dat er in Mol veel meer klassen moderne wetenschappen zijn. Het is een grotere school en hier heb je veel meer verschillende nationaliteiten in één klas. Dat komt uiteraard omdat onze school in Brussel ligt.

Vanwaar uw keuze voor de vakken techniek en lichamelijke opvoeding?

Ik ben heel sportief, vandaar mijn keuze voor L.O. Ik heb daarnaast ook gekozen voor het vak techniek omdat ik heel handig ben met technische dingen. Als mijn fiets bijvoorbeeld een lekke band heeft, ga ik zelf fietsenmaker spelen en hem repareren. Ik ben eigenlijk een soort "handige harry".

Als wij het mogen vragen: wat wou u als kind worden? En waarom?

Ik denk dat iedereen wel prinses of actrice wou worden als kind. Ik wou in mijn kinderjaren ook graag politieagente worden, maar dat is niet uitgekomen.

Heeft u enkele speciale, grappige weetjes over uzelf?

Uhhh, daar moet ik even over nadenken ...

Ah, ik weet al iets: ik woon met 4 vriendinnen samen in één huis, maar dat is nog niet zo speciaal. Mijn lievelingsdier is een koe. Als ik ga wandelen en ik kom een koe tegen, dan neem ik altijd een selfie of foto samen met die koe.

Ik heb ook nog een anekdote:

Vorig jaar gaf ik ook techniek en de leerlingen moesten een bouwwerk maken. Ik was een plankje in twee aan het zagen en de leerlingen vonden dat ik goed kon zagen. Tegen hun klastitularis zei een leerling: 'Mevrouw, Mevr. Huibers die kan nogal zagen!!' Waarop de leerkracht antwoordde: 'Dat is heel onbeleefd!! Zoiets zeg je niet over een leerkracht!!' Gelukkig verdedigde de leerling zich: 'Mevrouw, niet zo zagen maar een plankje in twee zagen.'

**Manon, Nolwen, Cecilia,
Elisabeth en Heloïse (2F)**

> Het gerucht doet de ronde

PandorAmour

Het zal waarschijnlijk nooit anders geweest zijn: leerlingen fantaseren (excuses voor de woordkeuze) al sinds mensenheugenis over de perfecte koppels binnen het lerarenkorps. Ongetwijfeld doen leerkrachten dat ook over leerlingen. Pandora zocht voor u op een uiterst wetenschappelijke wijze* uit welke geruchten gegrond zijn en welke niet. En uiteraard gingen we ook op zoek naar de (bijna) perfecte koppels in lerarenland.

We beginnen met onze meest verrassende resultaten. Sinds mvr. Amerijckx drie jaar geleden op onze school verscheen, wordt haar lot stevast gekoppeld aan dat van dhr. Gemoets. Onze verstomming was dan ook groot toen we uitkwamen op slechts 45%. Toch blijven we geloven in dit droompaar!

Een ander groot raadsel dat smeekte om opgelost te worden, was de zaak mevr. Nackaerts (voor wie niet weet over wie we het hebben: een van de bewoonsters van de glazen bokaal). Drie mannelijke leerkrachten strijden al jaren om haar aandacht: dhr. Tuerlinckx, dhr. Delcroix en dhr. Coppens. Gelukkig brengt de Pandora uitsluitel. Hoewel de drie heren een buis aan hun been hebben, komt dhr. Coppens met 10% voorsprong op eerste achtervolger dhr. Delcroix als winnaar uit de strijd. Proficiat!

De laatste prangende vraag waarop we een antwoord moesten geven, gaat over een leerkracht die al een paar jaar de school verlaten heeft: Dhr. Brussich. Hij beweerde namelijk zelf dat dhr. Vanderbeke een oogje op hem had, wat door laatstgenoemde natuurlijk herhaaldelijk ontkracht werd. Welnu, de zaak is opgehelderd. Met een abominabele score van 26% is het onwaarschijnlijk dat er iets speelde tussen die twee.

Verder hebben we ook minder goed nieuws. Vooral dan voor de vrouwelijke lezers onder u (mannelijke lezers die dit ook slecht nieuws vinden, geen probleem, voelt u zich vooral niet geïsoleerd). Eén van de meest begeerde leerkrachten op dit college past namelijk quasi perfect bij een vrouwelijk exemplaar. Het duo mevr. Stroobants - dhr. Swinkels haalde zowaar een grootste onderscheiding!

Andere uitzonderlijk hoge scores werden gehaald door het in de sterren geschreven koppel mevr. Vergauwen - dhr. Timmerman (86%) en het iets meer verbazende paar mevr. Heytens - dhr. Dedobbeleer (96%). Maar ook in de meer wetenschappelijke contreien bloeien mogelijke romances op. Zo haalt het uitgelezen biokoppel mevr. Beernaert - dhr. Jacquemin een schitterende 95% en het wiskundepaar mevr. Mys - dhr. De Vusser een uitstekende 96%.

Tijdens ons volledig experimenteel verantwoord onderzoek* kwamen we ook uit op een perfecte match. Twee Sint-Jan leerkrachten halen zowaar een 100%. Ons applaus, ons diepste respect - en voor de ene partij misschien ook onze innige deelneming - voor mevr. Van Zeebroek en dhr. Kennes. Zij mogen zich vanaf heden het perfecte koppel van Sint-Jan noemen!

In de volgende editie proberen we na te gaan wie aangetrokken wordt door de nieuwe leerkrachten (de mysterieuze esthetische leerkracht, de energieke geschiedenisleerkracht en de vele jonge deernen die dit jaar onze school verrijkt hebben).

Liesbet Wils (6B)

* Oké, we geven het toe: we hebben het niet écht wetenschappelijk onderzocht...

Liefde is...

Nieuw geweld op school

Sinds het begin van dit schooljaar zweeft zij gracieus door de wandelgangen van ons college. Of je dit groentje -dat ontloek in ons eigenste college- al herkent of niet, je zal haar hier (beter) leren kennen. Mevrouw Van Tricht geeft Nederlands in het 3de en in het 5de en Frans in het 5de en 6de leerjaar.

Als oud-leerlinge van Sint-Jan, is er ten opzichte van vroeger veel veranderd?

Eigenlijk is er niet zo veel veranderd. Ik ben ook nog niet zo lang weg, maar het grootste verschil is het feit dat er nu de sportzaal is. Die is er gekomen het jaar nadat ik ben vertrokken. Dat is, denk ik, het grootste verschil. Er zijn ook een aantal leerkrachten vertrokken, maar voor de rest is Sint-Jan nog altijd Sint-Jan.

Welke richting hebt u hier gevolgd?

In mijn eerste jaar volgde ik de richting Latijn en in het tweede Latijn-Grieks. In de tweede graad ben ik overgestapt naar Latijn-Wiskunde. En in vijf en zes deed ik Latijn-Wetenschappen.

Welke leerkracht is u toen het meest bijgebleven?

De leerkracht die mij het meest is bijgebleven is nu met pensioen gegaan. Dat was meneer Hertogs, die vroeger Nederlands en Engels gaf en ook mijn klastitularis in het zesde was. Maar ja, aangezien ik Latijn-Wetenschappen deed, zijn ook alle wetenschapsleerkrachten mij bijgebleven: meneer Cobbaert, mevrouw Cappaert, meneer Louenchi, die nu ook al weg is. Maar ook meneer Jacquemin voor aardrijkskunde. Van hen allemaal heb ik les gehad. Leerkrachten Frans ook: William Van Lierde, die juist met pensioen is gegaan en die ik nu vervang. Van meneer Tops heb ik ook nog twee jaar les Frans gehad. En dan ook nog meneer Deridder en mevrouw Valkeniers. (Amai, de helft van de leerkrachten is haar blijkbaar bijgebleven, nvdr)

Kreeg u af en toe straf?

Nee, ik was een brave leerlinge (lacht). (Dat zeggen alle nieuwe leerkrachten waarschijnlijk!, nvdr)

Wat hebt u daarna gestudeerd?

Taal- en letterkunde voor Nederlands en Frans aan de KU Leuven. En daarna heb ik vier jaar een doctoraatsopleiding gevolgd in de Franse taalkunde.

En daarna...

En daarna ben ik hier terechtgekomen.

Wie zijn de collega's waarmee u het best kan omgaan en was het gemakkelijk zich te integreren in het leerkrachtenteam?

Ja, de meeste leerkrachten kende ik nog van vroeger. Het meest rare is dan ze met hun voornaam aan te spreken. Dat is zeker niet gemakkelijk als je zes jaar lang meneer

of mevrouw hebt gezegd. En met welke collega's ik het meest contact heb? Met alle leerkrachten eigenlijk. Maar je hebt altijd het meeste contact met je collega's die hetzelfde vak geven. Ik zit dus vaak samen met de collega's Nederlands of Frans om zaken te bespreken over de cursus, de overhoringen, examens...

In de leraarskamer zijn er zetels en wanneer je 's morgens aankomt, zet je daar gewoon je boekentas neer en ga je zitten bij wie reeds aangekomen is.

Hebben de andere leerkrachten u herkend wanneer u hier op 1 september terug was en waren ze verrast?

Ja, ja, natuurlijk hebben ze mij herkend.

En nee, ze waren niet verrast. Meneer Jacquemin, die heeft tegen mij gezegd: "Ik wist dat je hier op een dag terug zou staan."

Ik denk dat veel leerkrachten misschien wel wisten dat ik leerkracht zou worden. Ik kwam namelijk graag naar school en als we een presentatie voor de klas moesten geven, deed ik dat graag. En ik ben ook blijven komen naar retorica-opvoeringen en dergelijke, dus wisten ze wel altijd waar ik mee bezig was en dat ik waarschijnlijk ooit zou terugkomen.

Is lesgeven uw droomjob?

Ja, dat wou ik al doen van toen ik hier zelf nog zat. Dus ben ik wel gaan studeren met de bedoeling om later zelf voor de klas te staan.

Hoe zou u uw lesstijl omschrijven?

Laten we zeggen dat ik het niet zo interessant vind om zelf vijftig minuten lang gewoon te babbelen voor de klas. Wanneer de leerlingen actief meewerken, dan vind ik het pas fijn. Vooral in vijf en zes vind ik dat heel belangrijk. Jullie hebben op dat moment al genoeg levenservaring en kritische zin om jullie zelf te kunnen uitdrukken en jullie ideeën zelf te kunnen formuleren. Dus het kritisch nadenken en het meewerken in de klas, dat vind ik belangrijk.

Wat zijn uw hobby's?

Op muzikaal vlak heb ik, toen ik nog op school zat, piano en percussie gevolgd. En twee jaar geleden ben ik begonnen met cello. Wat sport betreft, heb ik vroeger enorm veel gesport, maar nu ben ik vooral bezig met badminton.

Wie is uw geliefd historisch personage?

Eeuuhm, dan zou ik wel gaan voor Elisabeth I van Engeland, een vrouw met karakter. (Dat belooft, nvdr)

Omschrijf uzelf in 3 woorden.

Eeeuuuuuhhhh, ik denk wel dat spontaan daarbij hoort. Eeeuuuuuhhhh, spontaan. Euh, plichtsbewust zeker ook en eeuuhh, perfectionist, een beetje te veel (lacht). (Dat was inderdaad heel spontaan!, nvdr)

Geoffrey Bruyninckx (4F)

Wij, de leerlingen, lieten onze intelligentie op vele manieren opmerken...

- Les fysica in het zesde jaar:

Leerkracht: Als je uit een vliegtuig springt, is de wrijvingskracht op een bepaald moment even groot als de zwaartekracht.

Leerling: Sta je dan stil?

- Les Nederlands in het vijfde jaar, over Animal Farm (een satire op het communistische regime van Stalin):
Leerlinge: "Mevrouw, is Animal Farm geen spelletje op Facebook?"

- Les geschiedenis in het vijfde jaar over de scheiding der machten. De vraag was wie er nu aan het hoofd staat van de rechterlijke macht:
Leerlinge: "Ehm... Het Hof van Castraat?"

- Een leergierige leerling van het derde jaar tegen **mevrouw Amerijckx**: 'Is Britney Spears familie van Shakespeare(s)?'

- Tijdens de les Nederlands klaagde **mevrouw Heytens** dat de leerlingen niet goed genoeg luisterden, omdat ze voor de -tigste keer vroegen het antwoord te herhalen. Vijf minuten later klaagde ze dat haar leerlingen te stil voorlazen en ze hen niet kon verstaan. "Tja, mevrouw, dan zal u net als wij beter moeten luisteren..."

- Semantiek kan al eens voor misverstanden zorgen. Op de powerpoint van **mevrouw Heytens** stonden een paar voorbeelden: baby, aftershave,... :

Leerling: "Ahaaah, babyaftershave!"

Buurvrouw: "Maar alleez, waar heb je dat nu weer vandaan?"

Leerling: "Ah, uit de Carrefour!"

- Een **stagiair geschiedenis** wou een situatie verduidelijken...

- "Zouden jullie het leuk vinden als Nederland plots zou beslissen dat België voortaan deel uitmaakt van Nederland?"

Vastberaden leerling: "Natuurlijk niet, meneer"

Stagiair: "Goed, en waarom niet?"

Leerling: "Ik lust geen kaas..."

- Tijdens de les godsdienst -voorbereiding meeleefdagen- ging het over de omgang met baby's en peuters. **Mevrouw Deschepper**: "Als je een peuter ziet met bengelende snottebellen, veeg die dan af, dat is toch vreselijk?"

Leerling: "Steek er een kurk in!"

- **Dhr. Liessens** legt uit hoe de vervoeging van Nederlandse werkwoorden er in zijn tijd (lang geleden dus) uitzag: 'Na 'gij' kwam altijd een 't'.'

Wakkere leerling: 'Geit?'

- Leerling tijdens de les wiskunde in het zesde jaar: 'Hoe weten we hoeveel de aarde weegt?'

Andere leerling: 'Je zet gewoon je weegschaal ondersteboven.'

- **Meneer Pauwels** is toch zo'n cutie pie! Het lokaal was net gepoetst, het bord was dus nog maagdelijk schoon, en op het rechter zijbord had Pauwels 'Kladbord' geschreven: "Jah, als het bord helemaal proper is, moet ik gewoon gestructureerd zijn."

Leerling: "Ohn, zo cute"

Meneer Pauwels, met een uitgestreken gezicht: "Lara, ik heb liever dat je me niet meer cute noemt."

- **Mevrouw van Camp**: 'Komaan, deze opdracht moest al 2 uur geleden gedaan zijn !'

Leerling : ' Maar mevrouw, dan was het lesuur nog niet begonnen!'

- **Mevrouw Huibers**: 'Ik ga jullie een hele boterham geven...' (nvdr: leerstof)

Leerling: 'Een echte?'

- **Mevrouw Loman**: ' In de naam van de vader, de zoon, de heilige geest, amen.'

Leerling : ' Mevrouw, wie is Amen ?'

- Weer eens tijdens de les wiskunde in 5A met **meneer Pauwels**, maar opgevolgd door de komst van zijn dikke vriend **meneer Borms**, die iemands afwezigheidsbriefje kwam vragen:

- "Doen jullie maar rustig verder met de les, meneer Pauwels. Poef! Ik ben verdwenen!" (Doet alsof hij ter plekke verdwijnt)

Pauwels: "Jah, meneer Borms, met uw postuur gaat dat nogal moeilijk..."

- Tussen 2 uur wiskunde door, vond een leerlinge dat haar medeleerlingen te veel aandacht en water schonken aan de op sterven-na-dode vensterbankplant:

"Maar allez, waarom geven jullie die plant zoveel aandacht, die is veel te lelijk!"

Meneer Pauwels: "Ga je dan alles doden wat lelijk is?"
Leerlinge: "Niet per se, maar toch..."

Meneer Pauwels: "Ah ja, begin dan maar met zelfmoord he"

- Einde van de les Latijn met **Meneer Bockstael** in 5B: (Mr. Bockstael wijst naar leerling): "Veeg jij het bord eens af!"

(Leerling begint te vegen met tegenzin en meneer Bockstael ergert zich aan zijn loomheid.)

Meneer Bockstael: "Zeg, ik hoop dat jij later per uur zal betaald worden."

- **Dhr. Van Roy:** 'Ik heb al genoeg werk met mijn vier kinderen!'

Leerling: 'Heeft u vier kinderen?'

Dhr. Van Roy: 'Ja, allez, officieel...'

- **Meneer Bockstael** bereidde zijn klas voor op de nakende grammaticaterreur: "Ja, bij die grammatica gaan veel mensen de mist in..." (Kijkt bedenkelijk) "...breng dus maar jullie mistlampen mee."

- **Mevrouw Van Zeebroeck:** 'Hi, everyone, my name is mevrouw Van Zeebroeck.'

Leerling: 'Can we call you misses Seapants?'

Mevrouw Van Zeebroeck: 'No, all my friends already call me like that!'

- **Meneer Van Roy** spreekt een leerling streng aan tijdens een les over aardappelen: 'Ja, maar als je zo verder doet, dan zit je pas echt in de puree, ... Hallo kroket!'

- **Meneer Van Roy:** "Twee spaghetti'sliertjes wandelen over straat. De ene ziet een mooi kleedje in de winkel en gaat naar binnen. Het ene sliertje gaat de paskamer binnen met het kleedje en vraagt: "Pasta?"

- Leerling : 'Kunt u een voorbeeld van zo'n analogie geven, meneer ?'

Meneer Coppens: 'Een eskimo gebruikt zijn ijskast om zijn eten op te warmen en jij je hersenen om te vergeten.'

- **Mevrouw De Schepper** vond dat er wel veel leerlingen afwezig waren in 5A: "Zeg, is ebola hier uitgebroken?"

- Eindelijk heeft **mevrouw Heytens** het imago van taal-leerkrachten bevestigd: tijdens een ongelofelijk boeiende les Engels over angsten en uitdagingen, vertelde een meisje trots dat ze in Walibi al op de Dalton Terror, de Vampire en zoveel andere bloedstollende attracties had gezeten. Heytens volgde haar niet echt en vroeg meer uitleg. Een andere leerlinge (weer diezelfde van de plant enzo) begon dan maar uit te leggen wat een pretpark is, waarop Heytens met haar meest intelligente stem antwoordde: "Girls like me don't go to Walibi, they only go to libraries".

- En **meneer Van Lierde** heeft een heel interessante visie over onze nieuwe premier (Charles Michel, nvdr):
Leerlinge: 'Et Monsieur, que pensez-vous de Charles Michel? Il est gentil, non?'

Van Lierde: "Tu le trouves gentil? Oui, il est gentil et assez beau."

- Voor de Griekjes onder ons: in een tekst kwam 5A de vorm ☐☐☐☐☐☐☐☐ (= voor de honden, nvdr) tegen, en een leerling dacht dat het een imperfectum was.

Meneer Delcroix reageerde er vrolijk op: "Jah, zo kan je ook zeggen dat honddden een verleden tijd is he". De finesse in de humor van leerkrachten is ver te zoeken tegenwoordig...

En achter de nog gesloten deuren van het retorica-toneel...

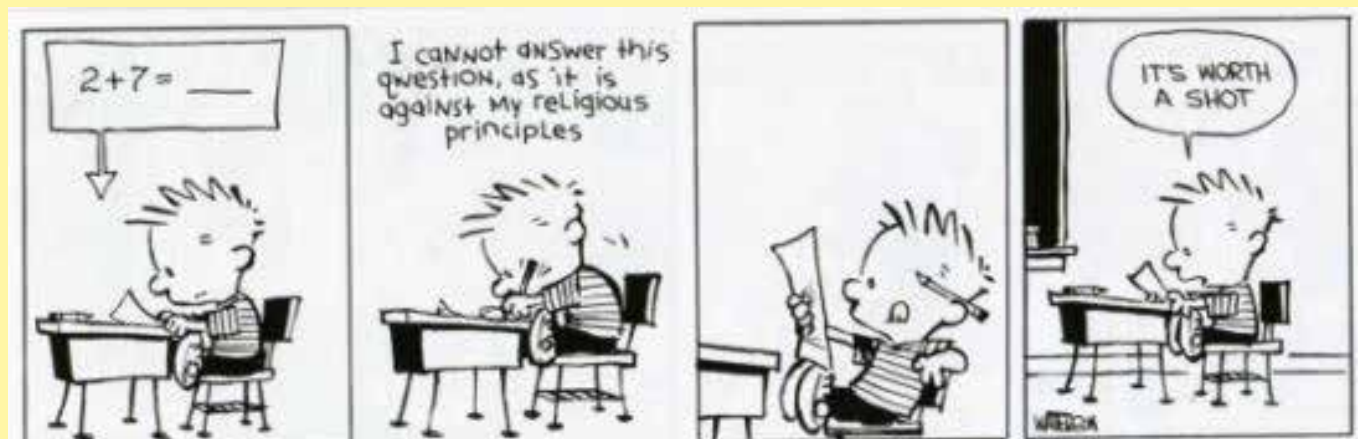
- **Meneer Hertogs:** We moeten toch iets doen aan je verstaanbaarheid.

Acteur: Aan mijn wat?

- **Meneer Hertogs:** Zie je de rol zitten?

Acteur: Jaja

Meneer Hertogs: Ik zie u ook wel zitten.

> Trip naar Parijs

De reis begon uiteraard aan onze school. Al in de vroege morgen wachtten de Sint-Janners vol energie aan de schoolpoort. Ook al waren we half bevroren en nog half aan het slapen, de sfeer zat er al in. Eenmaal op de bus was het al overduidelijk. De Parijsreis zou onvergetelijk worden.

Aangekomen in Parijs waren we al allemaal onder de indruk van de grootsheid van de *Arc de Triomphe*. Ikzelf misschien nog het meest. Bertjan, onze geboren en getogen Parisien, voelde zich duidelijk op zijn gemak in zijn "habitat naturel". Toen we de bus uitstapten gingen we direct naar de *Jardin de Luxembourg*. Hier waren we vooral verbaasd door de prijzen van het eten. Daarna passeerden we aan de *Sorbonne* en daar werd het pas echt interessant. De professor die deze universiteit mee had grootgemaakt in de middeleeuwen had een relatie met het nichtje van zijn gastheer. Deze professor, Abélardus, gaf "bijlessen" aan dit nichtje, een zekere Héloïse. Zijn gastheer was hier uiteraard niet mee opgezet en castreerde de wijze geleerde door het gebruik van enkel twee stenen.

Flach forward naar de flunchactiviteit. Mijn herinnering hieraan is vooral de bovenmaatse kwaliteit. Het eten was gelukkig goed opgesausd met een pittige sfeer. De sportdag was wel al lang voorbij, maar hier trainden we badend in het zweet ons geduld. Dorsan en ikzelf moesten niet minder dan een half uur op ons microscopisch klein stukje vlees wachten.

Dan de boot op! Toen de zon al onder was, waren we meer op onze 'selfies' gefocust dan op de gids. Hier zijn dan ook de meest sublieme foto's gemaakt.

In het hotel zagen we al meteen hoe het zat. Onze kamer was namelijk uitgerust met een vakkundig dichtgemetseld raam. Na een discussie van welke twee jongens samen in één bed moesten slapen en welke in het bovenste bed, gingen we eindelijk slapen.... Om 2.00u en zelfs dat is niet zeker.

Na het ontbijt hadden we wel wat leedvermaak met Pierre die wat last had van braakneigingen. De flunch lag hem nog wat op de maag... We skippen alle musea even en vliegen naar de avond toe: *Montmartre*... Dit vond ik letterlijk en figuurlijk het hoogtepunt van de Parijsreis. Zeker omdat het nogal goed klikte met maar liefst 5 Leuvense leeftijdsgenoten van het vrouwelijke geslacht. Je komt wat tegen in Parijs! Ons 'social network' uitbreiden is altijd een pluspunt.

De laatste dag vormde de terugweg een uitdaging. Het was niet veilig om te slapen in de bus aangezien iedereen altijd wel een streek wou uithalen en zeker nadat we besloten hadden om de bus om te toveren tot een discotheek was alle stilte zoek. Doodop, maar met een gelukzalig gevoel, vond ik thuis eindelijk rust.

Lorenz Bosch (4D)

Paris, je t'aime!

Het is 22 oktober, de eerste dag van de Parijsreis van het vierde jaar. Iedereen superblij om te vertrekken. Alleen de ongoddelijk vroege ochtendstond die om 6.30u begon wordt vervloekt. Onze reis naar Parijs lijkt wel een fragment uit de film "World War Z"; iedereen imiteert net vleesontbonden zombies. Niemand is echt wakker. Gelukkig genieten we enkele slaapuren in de bus (oef), maar eens in Parijs mag geen fractie tijd verloren gaan.

We zijn net aangekomen in de *Jardin du Luxembourg* en we mogen ons al naar het *Panthéon* slepen. Ideale plaats om foto's van onze twee begeleiders te schieten: meneer Delcroix en meneer Nys (wat zijn ze toch verschillend!) blinken van bescheiden trots. Een „kleine“ wandeling door Parijs, naar de *Notre-Dame* en een „korte“ stop aan het stadhuis van Parijs voor een groepsfoto.

's Avonds kunnen we in het sterrenrestaurant van Parijs eten: de Flunch. En om onze eerste dag te beëindigen nog een rondvaart op een *bateau-mouche* op de Seine.

23 oktober - 7.30u: opstaan, aankleden, eten en mentale voorbereiding op een lange en moeilijke dag (vele bezoekjes vandaag). In de voormiddag staat het *Louvre* gepland waar we een wel zeer uitgebreide uitleg in de maag gesplitst krijgen van meneer Delcroix. Hoogtepunt zijn toch de stoelen in het museum. (Ja, iedereen was moe en wou gaan zitten...) Tijdens de namiddag bezoeken we *Le Dôme des Invalides*, met het graf van Napoleon (zijn sarcofaag riep bij ons vage herinneringen op aan de verpakking van niet nader genoemde bekende Brusselse pralines) en *Le musée Rodin*. Bij valavond mogen we kort naar adem happen vooraleer de klim naar de *Basilique du Sacré Coeur* aan te vatten. Niets boven de Flunch (hopelijk was dat de laatste). En dan boven op de „butte“ hebben we van het prachtige uitzicht over Parijs genoten gedurende de spaarzame vrije tijd.

24 oktober: traantje wegpinken, laatste dag. We nemen wat hoogte door de torens van de *Notre-Dame* te beklimmen. Vervolgens nog de *Sainte-Chapelle* ademloos bewonderen en dan moeten we tegen onze zin in de bus stappen. Moe, voldaan, volgestouwd met cultuur en mooie momenten zal ik (en de hele klas met mij) deze reis nooit vergeten, het was zo fantastisch.

Alexandre Vanclair (4B)

Kestepabro: wat, wanneer, hoe, waarom?

Spaar lege inktpatronen voor het project Kestepabro

Waarom Kestepabro?

Eén van onze oud-collega's, dhr. Frans Parren, is al een aantal jaren werkzaam in Peru. Mede onder zijn impuls zamelt het project Kestepabro geld en goederen in om de gemeenschap in El Carmen in Peru te steunen.

Wat houdt dit project in?

Jarenlange engagementen van allerlei aard resulteerden in een jongeren-centrum, waar heel wat schoolgaande jongeren betere kansen krijgen voor hun toekomst. Dit jongeren centrum sprokkelt middelen om jongeren te bereiken en hen zo te helpen. Eén van die middelen is de muziekschool. Samen musiceren opent immers heel veel mogelijkheden. Dit muziekonderwijs - en ook de bibliotheek die al een aantal jaren geleden is opgestart - lijkt ons een uniek project om onze jeugd op Sint-Jan warm voor te maken.

Hoe kan je helpen?

Zoals je misschien al wel gemerkt hebt in de gangen, zijn we op school gestart met een hopelijk massale inzamelactie van lege inktpatronen.

Gooi de gebruikte HP- of Lexmarkinkt-patronen of tonercartridges van andere gekende merken niet weg, maar bezorg ze aan ons! Wij leveren ze in bij de firma Recyca, die ze recycleert en ons in ruil daarvoor een mooi bedrag schenkt. Dit bedrijf erkende Kestepabro immers als één van de 'goede' doelen van het bedrijf.

Waarvoor dient het geld?

De bekomen geldsom zal in El Carmen gebruikt worden voor de aankoop van muziekinstrumenten en leesboeken. Met jullie medewerking helpen jullie concreet mee aan de realisatie van het recht op onderwijs in de wereld.

Poeziebeestjes

In ver vervlogen tijden wist de mens poëzie naar waarde te schatten. Ten bewijze daarvan: bij de Olympische Spelen van 1912 viel er een medaille binnen te halen voor de beste prestatie in de literatuur. Het gedicht 'Ode aan de sport' kaapte de eerste prijs weg. De consternatie van de jury was totaal toen bleek dat de schrijvers G. Hohrod en M. Eschbach pseudoniemen bleken van totaal onbekende auteurs. Pas een luttele zeven jaar later werd bekend dat achter deze twee pseudoniemen baron Pierre De Coubertin zelf schuilging. De grote man van de Olympische Spelen en bovendien zelf ook lid van de literaire jury, had zijn pseudoniemenduo nochtans niet te ver gezocht: Hohrod en Eschbach waren dorpjes in de Elzas, dichtbij de woonplaats van de schoonmoeder van De Coubertin...

Enkele leerlingen van 1E pogen het dichterschap op een eerlijker manier te promoten. Zij schreven openlijk een variant op het onvolprezen gedicht van Paul Van Os-taijen: 'Marc groet 's morgens de dingen'.

Clara groet 's morgens de dingen

Dag wekkertje met het lied
op de kast met het uur

kuur kuur

Dag ma naast de kamer

Dag choco op de kamer

Dag kippeke – kip met de boom
en

Dag kippeke – kip met de bal

Boom en bal van het kippeke – kip

Goeiedag,

Daag kip

Dag lieve kip.

Dag klein kippehik

Tik!

Clara Verougstraete (1E)

Cassandre groet 's morgens de dingen

Dag hondje die springt op de zus met
de ham

pam pam

dag zeep naast de douche

dag water in de douche

dag kitteke – kit met de muis
en

dag kitteke – kit met de mand
muis en mand

van het kitteke – kit

goeiedag

Daaag kat

dag lieve kat

dag schattige kat van mij

Cassandre van der Brempt (1E)

Edouard groet 's morgens de dingen

Dag mama die me een kusje geeft op
de wang

bang bang

dag map naast de kast

en

dag krant op de kast

dag broereke – broer met je bril

en

dag broereke – broer uit je bed

bril en bed

van mijn broereke – broer

Da-ag broer

dag coole broer

dag broer stoer

Edouard Corluy (1E)

Victoria groet 's morgens de dingen

Dag mama die het gordijn opendoet

toet toet

Dag zon die me wekt

dag miauwende poes

dag zus die aan het dansen is

en dag zus die aan het zingen is

zus en ik

aan het dansen en zingen

goeiedag

Daa-ag zus

dag lieve zus

dag klein zusseke mijn

Victoria Byvoet (1E)

Graven in het oorlogsverleden

Breendonk

Afgelopen jaar pilde uit van de herdenkingen van de Eerste Wereldoorlog. De wonden die deze oorlog sloeg, mogen dan ook nooit uit de herinnering verdwijnen. Meer dan ooit is herinneringseducatie nodig. Op dat vlak heeft Sint-Jan een lange traditie. Steevast staat omstreeks de 11de november een bezoek aan het Fort Breendonk gepland. Dit in de Tweede Wereldoorlog als werk- en doorgangskamp gebruikte bolwerk is een blijvende getuigenis van de gruwel in nazitijden. Het tweede jaar verwerkte het bezoek in tekst en poëzie.

Breendonk

Zijn er woorden die dat omschrijven?
Foltering
Kunnen wij ons daar iets bij voorstellen?
Vernedering
Dag in, dag uit
Niets mogen, alles moeten
Gangen vol angst, pijn en verdriet
Kamers met hun eigen gruwelijke verhalen
Mensen die dood gepest worden door hun
eigen landgenoten
Zijn er woorden die dat omschrijven?
Kunnen wij ons daar iets bij voorstellen?
Nee

Leen Mys (2B)

Geur van dood treedt je tegemoet,
als je de poort van Breendonk opendoet.

De neus tegen de muur;
gek worden van getuur, uur na uur na uur.
Dan met tweeënveertig in één hok,
Als slachtkippen wachtend op hun stok.

In dit donker strafverblijf
rukken ze de kleren van je lijf.
Ook de martelcel
blijkt een weg naar de hel.

Met doeken over het hoofd,
van elk respect beroofd.
Wordt een mens hier niet gezien;
op zijn best een nummer misschien.

Vol van stil verdriet aldaar;
een zwarte bladzijde, onverdraagbaar.
Gingen zij toen naar buiten in de trein,
om dunne dagen later vergast te zijn.

Hadden zij niets van hoop, de ogen dof;
slechts één gebrekkig gebed nog.
Voelen wij nu één fractie, heel even,
hun nooit vergeten willen worden

Robert Barge (2C)

> Onder de koepel van ons college

Op de voorlaatste mooie nazomerpzaterdag van september is men er eindelijk in geslaagd om - als gevolg van een zeer onstuimig weekend in februari - een dringende herstelling uit te voeren aan de lantaarn op de koepel van onze kerk. *(foto 1; foto 2)*

Dat dit geen gewoon klusje was, hebben we aan den lijve mogen ondervinden. Er zijn drie pogingen nodig geweest om bij de lantaarn te geraken. Bij de eerste poging kwam de hijskraan 6 m te kort en moest iedereen onverrichter zake huiswaarts keren. Bij de tweede poging de volgende zaterdag moest de Priemstraat weerom volledig worden afgesloten. De hijskraan kon er net niet bij omdat hij langs de rechtse - gemakkelijkste - kant van de koepel was geplaatst. Maar de derde poging was ook bijna mislukt omdat, ondanks het parkeerverbod, er toch een snoodaard zijn wagen had geparkeerd net op die plaats waar de hijskraan zich moest positioneren om links langs de koepel aan de lantaarn te geraken.

Na een noodzakelijke interventie van politie en takelwagen kon de hijskraan dan eindelijk in de juiste positie worden gebracht en konden de vaklui de nodige herstelling uitvoeren. Hiernaast een mooi beeldverslag vanuit de - akelige - hoogte. *(foto 3; foto 4; foto 5)*

Deze beelden zullen ook de laatste beelden zijn van hoe ons college er tot 2015 zal hebben uitgezien, want hopelijk nog dit schooljaar wordt het dak boven het vroegere internaat geïsoleerd en worden er zonnepanelen geplaatst. *(foto 6)*

En wanneer deze opdracht is uitgevoerd, zal men vermoedelijk in het voorjaar 2015 starten met de volledige renovatie van de andere daken van het collegegebouw en de renovatie van de gevels aan de speelplaatszijde. *(foto 7)*

Wordt vervolgd.

Jan Roels,
huismeester-econoom

Ontmoeting met de geschiedenis

Velen onder u zullen nog nooit van hem gehoord hebben, maar toch loopt hij rond in de sinistere gangen van ons college, weliswaar maar zes lesuren per week. Hij geeft geschiedenis in de derde graad, is jong en vreselijk dynamisch en de rest is aan u om te ontdekken, lees en huiver!

• **Balpen of vulpen?**

Balpen, absoluut.

• **Brownie of muffin?**

Brownie, dat heeft zo'n volle smaak, ik ga voor het geheel.

• **Bruin, blond, ros of zwart?**

Jah, mijn vrouw wil dat ik nu zwart zeg... **En wat is uw eigen voorkeur?** Toch liefst donker, bruin of zwart. Sorry, Willemien (lacht). (nvdr: Willemien is blond)

• **Delhaize of Colruyt?**

Colruyt natuurlijk! **Ah, door uw pover lerarenloon?** Ehm... Nee, ik hou gewoon van hun concept.

• **Thuis of Familie?**

Goh, ik vind zowel thuis als familie heel belangrijk. **Nee, het gaat over de soaps, meneer.** Ah zooh! Wel, ik haat Familie, dus geef mij maar Thuis. **En wie is uw favoriete personage?** Ik kijk er niet naar hoor, ik haat de afgeborstelde manier van spreken van Familie gewoon. (Met een belachelijk stemmetje) "Wel, Jeanine, ik stel het niet op prijs dat je dat gedaan hebt." Kom-aan, wie spreekt er nu zo in het dagelijks leven, laat staan in een liefdesdrama? Compleet onnozel.

• **Roman of detective?**

Detective! Ik ben gek van Agatha Christie. **Aha, zoals Tien Kleine Negertjes?** Onder andere, maar ook Hercule Poirot, vooral Poirot.

• **Atomaschrift of cursuspapier?**

Hmm... Toch maar Atoma, ik heb de structuur en orde ervan nodig, cursusbladen zijn te chaotisch. **Gelijnd, klein geruit of groot geruit?** Groot geruit. Ik vind kleine ruitjes vreselijk, nog liever gelijnd dan kleine ruitjes.

• **Venetië, Saint-Tropez of de Mount Everest?**

Ik ben nog naar geen van de drie geweest... Maar als ik moet kiezen, dan maar de Mount Everest, heerlijk bergwandelen.

• **Pepsi of Cola?**

Cola. **Classic, Zero, Light, Light Lemon,...?** Classic, geen twijfel mogelijk.

• **Appels of peren?**

Peren. Geen politiek statement ofzo, ik vind peren nu eenmaal lekkerder.

• **Ketchup of mayonaisse?**

Curryketchup. **Dat was wel niet een van de opties,**

he. En is dat dan oranje, curry en ketchup gemengd? Nee, gewoon rood.

• **iOS of Android?**

Ehm, wat? **Besturingssysteem van Apple of van Google?** Sorry, ik – Nokia baksteen? Nokia baksteen. (Opgelucht dat we hem uit die technologische kwelling hebben bevrijd, laat hij vol trots zijn Nokia zien, een echt antiek ding).

• **Auto of trein?**

Trein. **Hebt u überhaupt een auto?** Jaja, voor als ik naar stageplekken moet rijden bijvoorbeeld. En met bijna twee kinderen is dat ook wel praktisch. (Waar is zijn trouwring? Is dat wel conform de Ignatiaanse waarden?)

• **Team Peeta of Team Gale?**

Zo goed ken ik de Hungergames nu ook weer niet... Volgende vraag?

• **Hemd of t-shirt?**

T-shirt. **En toch draagt u een polo vandaag?** Ja zeg. Het kan niet altijd hetzelfde zijn, hé.

• **Sneeuw witje of Doornroosje?**

Doornroosje dan maar. Dat is toch met dat spinnewiel enzo? **Jaja.** Voilà, Doornroosje dan.

♠ **Dank of bedankt?**

Bedankt!

Willemien Gosselé
en Florence Bellemont (5A)

Pop-art

Toen aan ons - gelukzalige Pandoraredactieleden - gevraagd werd een origineel artikel te schrijven, had ik het, al zeg ik het zelf, niet zo ver gezochte en briljante idee om eens over moderne kunst, en meer specifiek, over pop-art een boompje op te zetten. Op dat ogenblik zelf leek het een geniaal idee, maar nu ik het moet schrijven, blijkt het toch wat moeilijker te zijn dan verwacht. Hoe presenteer ik in 's hemelsnaam deze kunststroming op een aantrekkelijke manier en vooral, hoe kort mag het artikel zijn vooraleer de ongelukkige lezer op de loop gaat? Na enkele minuten (lees: vele uren) brainstormen daagde het mij: ik ga hetzelfde gebruiken als de voor mij aantrekkelijke kunstenaars: povere, verdoken humor!

Enfin, makkelijker gezegd dan gedaan, maar ik ga het toch proberen. Wat is pop-art nu? Even een open deur intrappen, het betreft een moderne kunststroming (dat wist je toch nog net, he?) die populaire iconen uit de maatschappij haalt om er een maatschappelijke boodschap mee neer te zetten. Als schoolvoorbeeld zal ik de bekendste artiest uit die stroming, Andy Warhol, en zijn beroemste werk, Marilyn Diptich, nemen.

Ook al ken je geen van deze namen, het werk ken je zeker wel. Het boeiendste aan de moderne kunst is niet de bewondering voor de schoonheid van het werk, of de techniek maar, voor mij toch, de interpretatie van het werk. Kunst kan alleen maar vragen stellen, wij -het publiek- kunnen nadenken over mogelijke antwoorden. De waarheid van deze interpretatie begint waar de beroepscriticus afwezig is.

Waarom is dit zoeken zo leuk, vraag je nu (hopelijk)? Omdat bijna iedereen een modern kunstwerk verkeerd interpreteert (geen zorg, ik ook). Ik herinner me een

bepaald werk, dat ik een geweldig inspirerende betekenis gaf, om vervolgens de titel te lezen: *Soft Swedish Lightswitch*. Een zachte, Zweedse lichtschakelaar!? Kijk even naar de tweede foto, en zeg nu zelf, zou jij je ook niet hebben laten misleiden? Dat was dan ook de laatste keer dat ik een modern kunstwerk echt serieus interpreteerde. Volgens mij is dat ook vaak niet de bedoeling. Ik denk dat veel moderne kunstenaars er soms gewoon een werk tussenstoppen om zo de verstokte 'cultuurconnaisseurs' uit te lachen wanneer die komen aandraven met een enorm gekunsteld artikel over de eventueel mogelijke betekenis van het werk. Maar dit is natuurlijk niet altijd het geval.

Soms zijn er ook in pop-art zeer mooie werken. Alleen zijn die soms moeilijk te vinden, omdat ze niet uitblinken tussen slechtere werken. En dat heeft moderne kunst en pop-art vaak een slecht imago toegespeeld. Want als een of andere poster naast een meesterwerk komt te hangen, is het iets moeilijker om dat meesterwerk te appreciëren.

Als afsluiter zou ik graag de mensen die iets geïnteresseerder zijn (laat het er meer dan 5 zijn, please!) uitnodigen om in Keulen de grote nieuwe tentoonstelling *Ludwig Goes Pop* te gaan bewonderen. De tentoonstelling rond Peter Ludwig en de Pop Art loopt nog tot 11 januari 2015 in het Museum Ludwig op de Heinrich-Böll-Platz te Keulen. Je hebt dus nog even de tijd... Het museum is open van dinsdag tot zondag (ook in de kerstvakantie!) van 10u tot 18u. Speciaal voor *Ludwig Goes Pop* is het museum elke donderdagavond open tot 20u. Toegangskaarten kosten 11 euro, maar een familieticket kost slechts 22 euro. Misschien is een museumbezoek een beter cadeau dan de zoveelste sjaal?

Alex Haegeman (4F)

Recensie

herlezen.

"Het was 7 minuten na middernacht. De hond lag midden op het gras voor het huis van mevrouw Shears. De hond was dood. Er stak een spitvork uit de hond. De tanden van de vork moeten dwars door de hond heen zijn gegaan, want de vork was niet omgevallen. Ik besloot dat de hond waarschijnlijk met de vork vermoord was omdat ik geen andere wonden zag en ik denk niet dat je een spitvork in een hond zou steken die om een andere reden was doodgegaan, zoals bijvoorbeeld kanker, of een verkeersongeluk. Maar daar kon ik niet zeker van zijn."

Dit is het begin van het verhaal van 'Het wonderbaarlijke Voorval met de Hond in de Nacht'. Dat de ik-persoon, de 15-jarige Christopher, deze afschuwelijke situatie op een analyserende toon beschrijft heeft een vrij logische rede, Christopher heeft immers het As-

Lezende honden bijten niet

De detective, de komiek en de jongen die niet liegen kan. Een recensie van het boek 'Het wonderbaarlijke voorval met de hond in de nacht' van auteur Mark Haddon.

Het hartveroverende, inmiddels klassieke verhaal van een vijftienjarige jongen met het syndroom van Asperger is er één om te lezen en te

perger Syndroom, een vorm van autisme. De rest van het boek laat zich lezen als een detectiveverslag over zijn zoektocht naar de moordenaar van de hond. Dat is behoorlijk lastig want door zijn Asperger praat Christopher liever niet met onbekenden, heeft hij moeite met emoties of onoverzichtelijke situaties en raakt hij liever geen dingen aan die geel of bruin zijn. In zijn eentje is hij nooit verder geweest dan het einde van de straat maar wanneer hij - geheel in de stijl van zijn idool Sherlock Holmes - aan zijn ambitieuze onderzoek begint, begint hij ongewild aan een reis die zijn hele wereld op z'n kop zal zetten.

Zijn speurwerk levert immers flink wat verrassingen op, zo verrassend dat het al zijn opgebouwde zekerheden overhoop gooit. Niet alleen ontmaskert hij de moordenaar van de hond maar komt hij ook tot de ontdekking dat zijn vader niet altijd eerlijk tegen hem is geweest. Het zal Christopher inspireren om zijn kleine maar veilige wereld te verlaten en in z'n eentje naar het grote Londen te reizen, waar hij in aanraking zal komen met een volstrekt onlogische en door emoties bepaalde wereld.

Schrijver: Mark Haddon

Originele titel: The Curious Incident of the Dog in the Night-time.

Jaar van uitgave: 2003

Aantal pagina's: 208p.

Thomas De Graeve

Wedstrijd: Zonta International

Zonta International is een NGO, waarvan de leden zin hebben voor verantwoordelijkheid, beroepsactief zijn en leidinggevende functies in diverse sectoren bekleeden. Als vrijwilligers willen ze de economische onafhankelijkheid van de vrouw stimuleren door verbetering van de gezondheidszorg en het sensibiliseren van de wereld. Via allerlei serviceprojecten promoot Zonta gelijke kansen voor vrouwen en moedigen ze jonge vrouwen aan in hun studie en vorming door het toekennen van beurzen.

Op Vlaams niveau wordt o.a. een wedstrijd georganiseerd door Zonta Club of Brussel Zavel. In dit kader werd op 22 april de "Young Women Public Affairs Award 2014" uitgereikt aan Céline De Keersmaeker, oud-leerlinge van ons college.

De YPWA Award erkent en belooft jonge vrouwen tussen 16 en 19 jaar:

- voor hun beginnend en succesvol leiderschap,
- voor hun actieve inzet in de vrijwilligerssector,
- voor hun toewijding om de situatie van de vrouw te

bepalen en te helpen verbeteren.

Wie zich dit jaar kandidaat wil stellen, kan meer informatie bekomen bij Dhr. Tuerlinckx of Mevr. De Schep- per.

Inschrijven kan je via de website:

www.zontabelgium06.org

Kortverhaal

Het mysterie van de Marollen

Op een zonnige woensdagnamiddag besloot ik een latere trein te nemen, omdat ik een wandeling wou maken in Brussel. Ik liep langs de smalle straatjes van de Marollen, zo kwam ik terecht in de Hoogstraat. Deze straat is al meer dan duizend jaar oud en vormt de ruggengraat van de Marollen. Ik ging de Reebokstraat in, en zo kwam ik op het Vossenplein. Dit plein is al sinds de 19de eeuw het economische hart van de Marollen. Elke dag van het jaar, van 6 uur 's ochtends tot 14 uur 's middags, vindt hier de vlooiemarkt plaats. Verkopers stallen hun tweedehands spullen uit. Met een leunderskaart kan je hier alles verkopen dat niet nieuw is. Ik besloot een kijkje te nemen... Een heel oude vrouw verkocht kistjes en juwelen. Mijn ogen vielen meteen op een rood kistje, het was prachtig beschilderd met gouden bloemen. De vrouw had dit gemerkt, en bood het me voor een mooi prijsje aan. Ik

besloot het kistje te kopen. Ik zette me neer op een bankje en opende het kistje. Vreemd genoeg lag er een klein boekje in het kistje, het was een dagboek. Ik dacht dat het van de oude vrouw was, tot ik de datum zag: 1151. Ik werd heel nieuwsgierig en begon in het boek te lezen. Het ging over een meisje, ze was 11 jaar oud. Het meisje schrijft over haar harde kindertijd, ze was melaatse... En werd daarom heel hard gepest... Ik was ongeveer in de helft van het verhaal, het verdriet van het meisje werd langzaam aan woede. Het gaf me rillingen... Op de laatste bladzijde schreef het meisje dat ze binnenkort zou sterven aan haar vreselijke ziekte. Ze kon de pijn niet meer aan... Ik vond het een heel droevig verhaal. Achteraan vond ik een tekening van het meisje, op de achterkant van deze tekening stond een tekst geschreven: "Ik neem wraak op ALLE kinderen die voorbij mijn huis komen..." Ik werd heel zenuwachtig, ik wou zo snel mogelijk weg uit deze buurt. Ik besepte wel dat ze al eeuwen dood was, maar toch was ik bang... Ik nam de kortste weg naar het station. Ik moest even stoppen om mijn veters te knopen. Ik hoorde een vreemd gekras boven mij. Ik keek naar boven, achter een raam van een heel oud huis stond een meisje. Het meisje van de tekening! Met een scherp mes kraste ze in het raam het woord: "WRAAK". Ik rende zo snel ik kon, eindelijk kwam ik bij de school aan, gelukkig ongedeerd.

Wees heel voorzichtig welke straten je neemt om naar het zwembad te gaan... En als je kan, blijf zo ver mogelijk weg van de Marollen...

Alexia Nutter (2A)

Woordzoeker

```

      A X D
    R Q K M S R D S R
  Z V Z G T A U T Q B G F E
V E K B I E S J Z E R F X T J H Y
O V R E B M E C E D K B X J J D M N B
N E L C A W G Z G M M O N X J U N Z R H D
I V A Y R A H J J T I L T A R T I N D C R
R T D T V W      A V E K P      K W R E U V
L E I C E K      A Z Z D S      T V Z I E W
C A F R L N K H U J E E G E N K E R S T M I S S N
U G V C C V J K P M N M W U E Y C I R J C W Y L N
N S R E D R E H A G J I N R T P G J E M J S U E P
M P H L D J E P D E P C S K Q E U E M K D M Q Y E M Z
U F R Y F L R X L J S T R B L H I S K Y D D J D X Y E
D E P H K W T E J X P E S K U B X N W N E C Q E C S Y
D V F J      N T U N K S U R L J H K R Q B      G U C O
Y D K D      U V Y A F Y W E E N S N B      X R R E
I G R T I      D X C T K V R K N J F      I J R O K
Y T R P N
X K K V T E      T Q V U U G
J R W Y Z R E N D I E R Q S A P Y V K E L
K H L Y V O M L P J P Y C S B A E I O K E
Y J N L S N V S Q L U I U J Z G W A F
I K R Q Q N J T J Y D R T H W F O
E E O G J K C E H D Y Q U
A V K J K E M X S
J Z U

```

(?) ETEN
(?) EZEL
(?) KERK
(?) KLOK
(?) DINER
(?) SLEE
(?) ENGELN
(?) CADEAU
(?) HERDERS
(?) DECEMBER
(?) KERSTMIS
(?) KERSTKINDJE
(?) KERSTPAKKET
(?) SNEEW
(?) RENDIER

De retorica speelt: De Gelaarsde kat

Ter motivatie van allen een kattenbelletje. Hoog tijd om de kat de bel aan te binden: begin maart speelt een kattige greep uit de retorica De Gelaarsde kat. Wij raden u aan de kat niet uit de boom te kijken en niet te twijfelen. U zult met de tickets geen kat in een zak kopen en wie zijn kat stuurt, is een vogel voor de kat. Neem vooral heel uw gezin mee, want als de katten van huis zijn, dansen de muizen. Wij zetten alvast de kat bij de melk door de kaartjes bij de studiemeesters te koop aan te bieden voor een zeer democratische prijs waar u geen financiële kater aan over zult houden. 'Ik heb nog andere katten te geselen,' zegt u? Maak dat de kat wijs! In uw acht volgende levens heeft u daar nog tijd genoeg voor.

Ik weet goed dat in de nacht alle katten grauw zijn, maar zelfs u, ons publiek, komt een graatje toe. Vandaar -en ook omdat dat blijkbaar heel 'hip' is- een (s)kattig kleurplaatje.

Liesbet Wils (6B)

Nieuws van de leesclub

Op woensdagnamiddag 19 november kwam de bekende Vlaamse jeugdauteur Herman Van Campenhout in de Verschuerenzaal spreken voor de leerlingen van de leesclub (1e graad). Deze meermaals gelauwerde jeugdauteur pent twee soorten boeken neer. Het bekendst zijn zijn vlot leesbare fantasieboeken die de bedoeling hebben zijn lezers enkele aangename, spannende uren te bezorgen. Maar het liefst schrijft hij jeugdromans die van de lezer een grotere inspanning vragen en die haar/hem een beetje doen nadenken. Als gewezen leerkracht was hij beter dan wie ook in staat om zijn doelpubliek te boeien met spannende verhalen.

De directie, leerkrachten en de ouderraad nodigen de ouders vriendelijk uit op een

Kaas & Wijn avond op zaterdag 7 februari 2015 om 19u30

19 € per persoon in voorverkoop (20 € ter plaatse)

Reservatie uitsluitend per e-mail: ouderfeest@sint-jan-brussel.be ten laatste op 12 januari 2015

Melding: "Deelname Kaas en Wijn + naam + aantal volwassenen + totaal bedrag"

Uw betaling op BE 65 4272 0687 6196 geldt als bewijs van inschrijving

De opbrengst komt volledig ten goede aan het fonds van de ouderraad. Indien u verhinderd bent, kunt u een vrijwillige bijdrage storten op hetzelfde rekeningnummer met als melding "gift", waarvoor nu reeds onze dank.

SINT-JAN BERCHMANS COLLEGE – Ursulinenstraat 4 – 1000 Brussel

